

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Sanctissima Virgo tam magnificè ingressa est mundum, ut
excedat omnem gloriam regum terræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

tribus non posset gloria, quàm mysterioso hoc silentio. Unde & credo, si hisce infistatur vestigijs, ipsam pompâ valde magnificâ ingressam esse in mundum, quamvis visibilis non fuerit oculis morta-

lium. Ita omninò, reponit Viator, si illam benè vellent considerare, & facerentur, nullam unquam tam magnificam conspectam in illo mundo, uti videbis.

ARGUMENTUM.

Sanctissima Virgo tam magnificè ingressa est mundum, ut excedat omnem gloriam Regum terræ.

ARTICULUS III.

Qui benè inspicere vult veritatem, avertere debet oculos à vanitate: dum enim aspicit unum, non videbit alteram, eò quòd sibi invicem opponantur sicut tenebræ & lux, quas eodem oculo & aspectu nemo vidit unquam. Vanitas tota est in apparentiâ, eò quòd aliud non intendat nisi lucrati sensus; Jam sensus non tam quærunt id, quòd est, quàm id quòd apparet. Veritas e contra fugit apparentias, quasi abscondere se vellet sensibus, utpote non dignis se, eò quòd ipsa sit proprium intellectûs objectum. Veritas & vanitas duo sunt contraria, quæ destruunt se invicem: ubi non est nisi vanitas, non est ibi veritas; siquidem omnia non sunt, nisi pura apparentiæ; & ubi invenitur veritas, ibi vanæ apparentiæ non sunt, quas ostendendo se ostentet.

Hoc in principio dico, nullatenus per apparentias judican-

dum esse de Excellentijs Sanctissimæ Virginis, eò quòd apparentiæ non veritatis, sed indices sint vanitatis. Quærenda est veritas in hoc, quòd non percipitur sensibus: Ut illam inveniamus, legamus Evangelium, quòd oraculum est veritatis, & videamus, quomodo describat nobis magnificum & pompolam ingressum ipsius in mundum in die Nativitatis suæ. Fateri oportet, id omne, quòd unquam dictum est de gloriâ Victorum, & summorum Monarcharum magnificentiâ, quos unquam aspexerat mundus, nihil esse nisi abjectas vilitates in comparatione cum illo sive enim attendamus, quid ipsam præcedat; sive consideremus, quid ipsam comitetur, ipsamque circumdet; sive aspiciamus, quid ipsam sequatur, omnia miranda hæc sunt & stupenda.

Vis intueri, quid præcedat ipsam, videbis magnam catervam, illusterrimum cœtum Patriarcharum

Evangelium describit veram magnificè-riam ingressus sanctissimæ Virginis in mundum.

In tante Sanctissimæ Virgine in mundum

X ; tum

Oppositio
inter veri-
tatem &
vanitatem.

Reges illam
precedant,
omnes ge-
nerationes
illam com-
mitantur &
ipse DEI
Filius ip-
sam sequi-
tur;

rum, Prophetarum, Principum,
Regum, quos Evangelium in pul-
chro collocat ordine, ut præce-
dant ipsam in die Nativitatis suæ:
Nominari audies Abraham, Isaac,
Jacob, David, Salomonem, Ro-
boam, Josaphat, Oziam, & in-
gentem numerum aliorum capi-
tum coronatorum, majotum,
proavorum, atavorum, abavo-
rumque ipsius. Ecce tibi, quid
præcedat illam: an videri quid
possit splendidius? si consideres,
quid comiteretur, quid cingat &
circumdet Personam ipsius, non-
ne videntur cuncta præterita sæcu-
lâ eo nomine renasci, ut proximè
se collocent penes ipsam, ipsique
pomposam componant cultus com-
mitatusque aulici coronam? Quan-
do sacra scriptura omnes recen-
sens generationes ab Abraham,
imò etiam ab Adam usque ad ip-
sam, illas revocat à sæculis elapsis,
citare per hoc intendit illas, &
præsentis vult esse, ut contri-
buant omnes ipsius gloriæ per
unanimum acclamationum suarum
harmoniam, & universalem quem-
dam festivorum applausuum con-
centum; id quod ansam dicendi
dedit magno cuidam Imperatori,
quod MARIA fuerit panegyris
omnium sæculorum; imò & ipsâ
in suo asserit Cantico: *Ex hoc bea-
tam me dicent omnes generationes.*
Angloriosior vel numerosior con-
specta fuerit unquam cultus aulici
vel pompa, vel frequentia?

Imperator
Leo,

Sed aliud adhuc videbis, si tuos
conjecies oculos in id, quod se-
quitur ipsam; siquidem Majestas
DEI hic tibi præbebit se conspi-
ciendam. Observabis hic, quod
supremus mundi Monarcha, pro-
prius & Unigenitus DEI Filius
adjunxerit sese affectis & seclato-
ribus ipsius; quin etiam aggre-
gare se voluerit iis, qui subduntur
ipfi, & dependent ab ipsâ eò quod
non minus verè sit Unigenitus
ipsius Filius, quam Unigenitus sit
Filius Patris æterni; & quod mi-
rabile magis est, ille, qui sequi
non potest, nec dependere à di-
vino suo Patre, sequi voluit &
dependere à Sanctissimâ suâ Ma-
tre. Ast nondum hæc sunt om-
nia; quando enim dico Filium
DEI, non dico solam ipsius per-
sonam, sed cum ipso totam ipsius
familiam, infinitâ copiâ referam,
id est omnes Sanctos, omnes præ-
destinatos, id omne, quod com-
ponit Ecclesiam tum triumphan-
tem, tum militantem, omnemque
innumerabilem frequentiam illu-
strissimorum Regum in omnem
æternitatem regnantium, qui cum
non sint nisi unicum Corpus my-
sticum cum JESU Christo, spe-
ctant quasi ad committatum affe-
clarum, seclatorum, subditorum
que Virginis Sanctissimæ. O
DEUS! quanta magnificentia.
Aspice modò hæc omnia unico
intuitu; perpende, quid præce-
dat ipsam, quid ipsam comitetur,
quid

Comitetur
summe
magnitudo
Sanctissimæ
Virginis
mundum
intra

Qua
vang
quor
tur
sâ de
vicit
gibi
piat
verb
ber g
nis.

quidve sequatur dum suum in orbem terrarum celebrat introitum: Noñe hærebis attonitus præ admiratione, quæ tuum absorbeat animum, tuamque intercipiat vocem; tandemq; fateberis, ea omnia, quæ unquam tum in sacris, tum in profanis historijs vel lecta, vel conspecta sunt, magnificentissima, nil complecti, quod accedat ad Majestatem, pomposumque Sanctissimæ Virginis apparatus, quod resplenduit, dum auspiciatissimo ingressu suo mundum consecravit.

Quare Evangelium quod dicitur in Missâ de Nativitate Virginis, incipiat ab his verbis: *Liber generationis.*

Probè videbam, luculentam hanc descriptionem Viatoris nostri haud leviter placuisse toti Societati; nonniã unicus Ecclesiasticus, qui ex occasione aderat, dicit ipsi: Videtur mihi, Domine, Evangelium non ita describere nobis Nativitatem Sanctissimæ Virginis; & ut verum fatear, non capio, quomodò id nobis de illâ loquatur. Admirandus observavi, quod illud, quod ab Ecclesiâ cantari præcipitur in Missâ magnæ hujus solemnitatis, ne verbo quidem attingat Sanctissimæ Virginis Nativitatem, sed præcisè ab his incipiat verbis.

Liber generationis JESU Christi: Quâ ratione loquitur nobis de libro, dum loquendum foret de Nativitate Virginis Sanctissimæ?

Ne admirens, reponit Viator; admiranda profus est Spiritûs Sancti eloquentia; nunquam nec

illa Angelorum, nec illa hominum invenire potuisset declarationem tam pulchram, tamque luculentam, ad insinuandum nobis excellentias Sanctissimæ Virginis in Nativitate ipsius, quàm dicendo, ipsam esse librum generationis JESU Christi. Enimverò mihi dicitur, cum literatus sis, ad quid inservit liber, & quodnam est munus illius? Nonne & ut recipiat cogitationes & verba, illa conserveat, ipsa quopiam induat corpore, & visibilia omnium oculis illa reddat: Liber nonniã ad hoc est factus: Et nonne ad hoc quoque destinata est Sanctissima Virgo à divinâ providentiâ? Habet DEUS Pater cogitationem suam æternam in intellectu suo, exprimit illam per Verbum suum, quod est Filius ipsius Unigenitus: sed magna hæc cogitatio in intellectu ipsius Concepta, & magnum hoc Verbum ore ipsius pronuntiatum totum absconditur in ipso & intra ipsum; nemo nisi ipse illam videt; nemo præter tres personas divinas hoc audit & intelligit: quâ igitur ratione id nobis declaret. DEUS Pater pro bonitate suâ exarate nobis vult hoc Verbum in libro quodam, ut illud nobis reddat visibile, illudque velut aliquam Epistolam transmittat nobis; dicit nobis, linguam suam esse calamus scribentis: *Lingua mea calamus scribe:* Eadem lingua, quæ pronuntiavit adorandum

Sanctissimæ Virgo est Liber generationis Filii Dei.

Pl. 44.

dum hoc Verbum invisibiliter in DEO, scribit hoc visibiliter in quodam libro, quem eum obfirmem tanto adornat & præparat candore, ut maculatus nunquam fuerit vel minimâ labe, & liber hic est Sanctissima Virgo, cujus puritas, candor & innocentia existunt incomparabiles.

Hæc est, quæ recipit occultam cogitationem DEI; & invisibile ipsius Verbum, idque induit quodam Corpore, ut visibile idipsum nobis reddat; Ipsa id ita nostris exponit oculis, nobisque modum assignat & suggerit legendi intima cordis DEI arcana, quæ impressit huic libro, ut permaneant in nostris manibus, & pro nobis conserventur usque ad consummationem sæculorum. **Judica**, an ipsa verè non sit *Liber generationis JESU Christi*; **Vetus Liber generationis Verbi divini**. Affirmari non potest propriè, quòd sinus Patris æterni sit liber generationis Filii sui, eò quòd is permaneat adhuc, semperque ibi; non est hic impressus velut in aliquo libro, nec vestitus characteribus, qui à nostris videri possint oculis; sed solum ibi est, velut Verbum, nunquam non & sine ullâ intermissione pronuntiatum: gloriosum igitur hoc eloquium Libri generationis Verbi, non spectat nisi ad solam Sanctissimam Virginem, quæ quidem non pronuntiavit hoc Verbum,

sicut Pater; sed scriptum id ipsa circumfert, visibilibus vestitum characteribus, & velut objectum oculorum nostrorum. Sanctus Joannes Damascenus simile quid asserit, dum nuncupat ipsam novum volumen, in quo Verbum DEI scriptum est absque aliqua manu.

Exhibendus tibi fuerat, mi Domine, prosequitur Viator noster, aspiciens bonum hunc Ecclesiasticum, hic liber ad legendum; siquidem nil magis congruit personis conditionis tuæ, quàm bonorum librorum lectio. Sed alium quendam offeram illustribus huicæ feminis, magis ipsis idoneum, quàm tibi; & hunc mihi suggerit Andreas Patriarcha Jerosolymitanus, qui reverens & profundâ meditatione mirabilium, quæ omnipotentia DEI operata est in Sanctissimâ Virgine, ut esset Mater Filii sui Unigeniti, tam singulari ipsam elogio salvere jubet, ut nemo, quantum quidem sciam, illo ipsam condecoraverit unquam: *Salve contemplativa cognitionis intellectuale speculum*. Vocat ipsam speculum intellectualem cognitionis contemplativæ. Et videtur mihi, quòd magis appositè loqui non potuerit, quàm nuncupando ipsam speculum intellectualem: Si quidem quoddam officium est speculi? Vos id nòstis, illustres Dominae, saltem conspiciatis id quotidie, sed fortassis non adver-

Sinus Patris æterni non est Liber generationis Verbi.

Orat. de dormit. Deip. Virg.

Andreas Jerosolymitanus de salut. Mar. 27

Insigne speculum feminis illustribus

titis illud; maxima enim prodigia non observantur, si usitata sunt & quotidiana.

Nōne videtis, aliud non facere speculum, nisi quod recipiat species, vel imagines invisibiles objectorum sibi observantium, quas Philosophi vocant species intentionales; siquidem affirmant, omnia objecta visibilia, naturales esse pictores, qui non cessent depingere semetipsos, seque tales, quales sunt, repræsentare in omnibus spatijs diaphanis se circumstantibus, sed ratione tam subtili ac speciebus tam tenuibus ut nihil eorum appareat nisi occurrat speculum, quod invisibiles has species suo recipiat sinu, ubi illas aliquo modo reddat corporales, exin visibiles illas pariat oculis nostris. Quis non admirabitur fecunditatem & puritatem speculi? Id fecundum adeo est, ut quidquid ipsi coram exhibetur, reproducat & quamprimum pariat. Exempli gratiā: Si centum Personæ præsentis ipsi sistantur, centum personas pariet è sinu suo, illasque exponet conspectui omnium; exin sistantur ipsi quingentæ aliæ, & quot coram se inveniet, tot in eodem instanti concipiet & pariet pignora; nullamque exhibere illi poteris rem visibilem, quam non concipiat, moxque in momento producat. An unquam fuerit huic par fecunditas?

Nihilominus puritas ipsius tantum

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

ta est, ut permaneat semper Virgo; siquidem nec fœdatur, nec maculatur, nec aliquid suæ amittit integritatis, ut tantorum Pater sit pignorum; concipit illa permanens Virgo, parturit illa permanens Virgo, concipit illa absque voluptate, parturit illa absque dolore. Ecce tibi speculum, quod nihil nec in fecunditate, nec in puritate sibi habeat æquale; unde & æstimo ipsum aptissimum esse Symbolum excellentiarum Sanctissimæ Virginis & Matris MARIÆ. Diximus modò, ipsam esse Librum generationis JESU; sed aspice illam, & videbis, ipsam melius adhuc esse speculum intellectuale cognitionis contemplativæ.

Filius DEI est propriè id, quod nuncupari potest cognitio contemplativa, siquidem Pater contemplando se, seque ipsum cognoscendo producit illum; sed, producit illum suam velut imaginem & perfectissimam effigiem tum essentia suæ, tum perfectionum suarum; tam verum non est, quod omnia corpora visibilia impleant totum circumdans se spatium diaphanum, speciebus suis intentionalibus quàm verum est, quod DEUS perfectam sui ipsius producat imaginem in toto infinito immensitatis suæ spatio, quamvis visibilis nemini sit, eòquod speculum idoneum non adsit, quod recipiat hanc speciem invisibilem & totam spiritualem, ut vestiat illam

Speculum fecundum est & Virgo concipiens & pariens absque jactura integritatis suæ.

Quomodo sanctissima Virgo mirò modò exerceat officium speculi.

Y

lam

lam corpore, nostrisque reddat
visibilem oculis.

Divinus Areopagita loquens
de Angelis, dicit, ipsos esse sub-
stantias intellectuales, & velut
purissima specula, in quibus pla-
ceat DEO exprimere adoranda-
rum suarum perfectionum pulch-
ritudinem: in aliquibus exprimit
amorem suum, uti in Seraphinis;
in aliis sapientiam suam, uti in
Cherubinis; in alijs immutabili-
tatem suam, veluti in Thronis;
in alijs Dominium suum, velut
in Dominationibus; in alijs
felicitatem suam, velut in pote-
statibus; & sic de reliquis. Ve-
rùm licet ipsi omnes huc manife-
stationes excellentiarum DEI, uti
ipso Sanctus Dionysius nuncu-
pat; nihilominus nec unas in
particulari, nec omnes simul ha-
bent virtutem reddendi nobis
ipsum visibilem, eòquod non sint
specula Verbi, sed silentij DEI.
Sic Sanctus Dionysius id declarat:
*Ostendens bonitatem silentij, quod
est in celestibus.*

S. Dionys.
Areopag. I
de divinis
Nomin. c. 4.

Sanctissima Virgo sola est, cui
competat hæc gloria super omnes
Creaturas; ipsa sola à DEO præ-
ordinata est, ut verum sit specu-
lum cognitionis contemplativæ;
ipsa recipit speciem vel imaginem
DEI Patris in purissimo sinu &
utero suo; ipsa recipit illam invisi-
bilem & visibilem nobis illam red-
dit; ipsa recipit & concipit illam
ratione quâdam omninò purâ &

Virginali, eadèmq; ratione parit illam, ut ipsam nostris exponat ocu-
lis, quin aliquid perdat vel integri-
tatis, vel purissimæ Virginitatis lux;
ipsa concipit illam absq; voluptate,
& parit quoq; absque dolore: Ve-
rùm fecunditas & puritas ipsius in-
comparabiliter transcendunt fecun-
ditatem & puritatem speculorū.
Non demonstrat ipsa quidem fecun-
ditatem suam producendò & con-
cipiendo res infinitas, sicut spe-
culum materiale, sed producen-
do imaginem DEI, producit ens
quoddam infinitum. An concipi-
pere quis possit animò majorem
fecunditatem? sed puritas non
minor est fecunditate ipsius; si-
quidem imitatur illam DEI Patris,
& transcendit illam Angelorum
omnium in cælo.

Si imago libri placuit Ecclesia-
stico, illa speculi magis adhuc
placuisse videtur illustribus fœ-
minis, cum primis Artemisiz; hinc
quondam sibi desuper formavit
considerationem, quæ forsan Via-
toris nostri non occurrerat menti
Quod genus speculi est hoc, in-
terrogat ipsa, quo ostendatur no-
bis Verbum DEI? nunquam ar-
tifex, quantum sciam, invenit
modum conficiendi specula, quæ
idonea sint ad conspiciendum
verba; quomodò hoc fieri posset,
cum ipsa non sint objectum ocu-
lorum? potest quidem excogita-
ri modus quo ipsa audiantur, sed
non quo videantur; possunt etiam
repro-

Angeli
Specula
silentij
Sanctissimæ
Virgo
Speculum
Verbi DEI

Prodi-
sum spe-
lum ost-
dens ver-
quæ
sunt ob-
jectum oc-
lorum
aurium

Exo
a
Q
V
re
st
vi
cu

reproduci per quandam Echo, quæ speculum est aurium; sed ostendere verba oculis; & quod plus est, ostendere oculis mortali-
 lum Verbum æternum, id omnem excedit admirationem.

Nihilominus videmus illud, institit Viator, & quod mirabilius est, videmus illud, postquam declaraverat DEUS, homines in vivis illud nunquam visuros, inò videre id nunquam posse; Quando enim Moyses intimus & familiaris ipsius amicus in singularis amicitiae tesseram petijt, ut conspiciendum se ipsi præberet, hoc obtinuit responsum, quod Sanctus Augustinus tanto mysterio refertum invenit: *Videbis posteriora mea, faciem autem meam videre non poteris.* Hæc super verba discutit Sanctus Doctor juxta morem suum, modò valde sublimi; & quaerit, quænam sit hæc facies, quam nemo videre possit; & quænam sint hæc posteriora, quæ possint videri? respondet is sibi ipsi: Facies est divinitas, posteriora sunt Sanctissima Humanitas; Divinitas videri non potest ab hominibus tempore hujus vitæ mortalis; hinc Scriptura sapient. 7. ipsam optimè nominat *speculum sine macula.* Quando habes crystallum omnino purum absque admixtione alterius cujusdam Corporis, est ea tota transparentis & diaphana, lumen per ipsam transit, species

ibi transeunt, & omnia transeunt per ipsam, ita ut nihil ibi videatur; sed adjuuge Corpus aliquod opacum, quod obductum sit plumbo vel Mercurio, vel alio quodam corpore valde solido, Eximium ipsa evadit speculum, omnia objecta videre ibi licet cum voluptate.

Verbum divinum consideratum in solâ divinitate suâ est speculum sine maculâ; oculi nostri videre in illo nihil possunt. Sed postquam Sanctissima Virgo conferens ipsi Sanctissimam Humilitatem, obduxit ipsam corpore quodam opaco, excellentissimum evasit speculum, ita ut omnia, quæ visibilia sunt, perfectissimè videantur in eo. O quanta prodigia videntur in JESU Christo DEO homine! videtur ibi DEUS, videtur ibi homo, Creator & Creatura; videtur ibi splendor virtutis; videtur ibi horror peccati; videtur ibi rigor justitiæ DEI, & odium, quo fertur in peccatum; videtur ibi abundantia misericordiae ipsius & desiderium, quo ardet, salvandi peccatores; videtur ibi firma spes ac fiducia æternitatis beatæ; unico verbo nihil est, quod non clarissimè videatur in admirando hoc speculo, quando tractim & periculatorim. Quis donavit nobis hoc speculum? DEUS Pater & Sanctissima Virgo composuerunt id eo nomine, ut statuerent nobis illud ante oculos,

stris per
 Sanctissimam
 Virginem.

Quid videatur in
 JESU Christo
 velur in
 speculo.

Quomodo
 Verbum æ-
 ternum fa-
 ctum fuerit
 visibile o-
 culis no-

ambo ex sua substantia contribuerunt illuc; DEUS Pater dando divinitatem, Beatissima Virgo dando Sanctissimam Humanitatem; & JESUS Christus ex utraque compositus est perfectissimum speculum animarum nostrarum. *Fecisti Domine de Corpore tuo speculum anima mea.*

Munus speculi præstantissimi offertur à Sanctissima Virgine illustribus feminis.

Videte illustres meæ Domine; quâ liberalitate vobis offerat Sanctissima Virgo præciosum hoc munus in die Nativitatis suæ; accipite illud ex manibus ipsius, velut amoris sui pignus, & vestræ omen felicitatis: Est divinum hoc speculum, quod vestris exponit oculis, ad conspiciendum in eo vestrarum maculas animarum: an quidquam conferre posset majorem vestris conclavibus splendorem? Sunt vobis, specula in conclavibus vestris quæ consulitis quotidie circa vultum vestrorum pulchritudinem; sed melius curioſæ eritis, si consulatis sapius hoc circa pulchritudinem vel maculas animarum vestrarum: nunquam id melius exponitur, quàm confixum in Cruce, ex quâ evidentius loquitur nobis, ubi resplendet magis, & clariùs ostendit nobis nostrarum statum animarum. O quàm horrenda mea mihi apparebit superbia, summâ ipsius conspectâ humiliatione! ô quàm abominanda mea

michi videbitur avaritia, cupiditasque divitiarum, observatâ maximâ ipsius paupertate! quàm probrosâ mihi accident ardentissima, quibus confector voluptates, desideria, consideratis sævissimis, quos amore mei sustinet, doloribus! quando aspiciam ipsius in tormentis patientiam, ipsius erga caritifices mansuetudinem; ipsius erga inimicos charitatem; ipsius in voluntatem DEI Patris resignationem, quâ suam ipsi consignavit & commendavit animam! Anima mea, ecce speculum tuum, absque intermissione consule illud; videbis ibi cum horrore deformitatem tuam; sed dum conspicias ipsam, ipsamque abhorrebis, id referes solatii quod visurus sis, paulatim efformanda in te divina ipsius lineamenta similitudinis.

Expectabam, meum oraculum suas adhuc ulterius profecturum affectus; sed Artemisia, quæ illarum accensenda erat devotarum sceminarum numero, quibus magis curæ est pulchrarum veritatum speculatio, quàm bonarum praxis virtutum, revocavit ipsum ad præfixum sibi scopum, ipsamque rogavit, ut alias adhuc impertiri dignaretur concessas sibi à DEO circa Nativitatem Sanctissimæ Virginis cogitationes; & ecce quid dixerit ulterius.

